

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 161/10
30.06.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Lidije Đukić, članova veća, u parnici tužilje P.S. iz B., kao pravnog sledbenika sada pok. M.S., čiji je punomoćnik advokat Z.S. iz P., protiv tužene Republike Srbije - Republičke uprave javnih prihoda - Područna jedinica Centar K. - Finansijska policija P., koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo - Odeljenje u U., radi duga, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. br. 505/07 od 13.03.2008. godine, u sednici veća održanoj dana 30.06.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. br. 505/07 od 13.03.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravosnažnom presudom Okružnog suda u Užicu Gž. br. 505/07 od 13.03.2008. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužene i potvrđena presuda Opštinskog suda u Požegi P. br. 473/06 od 06.11.2006. godine u stavovima pod 1. i 3. izreke. Tom presudom, stavom 1. izreke, usvojen je tužbeni zahtev tužilje i tužena obavezana da joj isplati iznos od 876.833,64 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom od 24.03.2006. kao dana veštačenja pa do isplate. Stavom 2. izreke odbijen je kao neosnovan deo tužbenog zahteva tužilje za iznos preko dosuđenog u stavu 1. izreke, sa zakonskom zateznom kamatom. Stavom 3. izreke tužena je obavezana da tužilji na ime naknade troškova spora isplati 297.388,00 dinara.

Protiv navedene pravosnažne presude tuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu člana 399. ZPP u vezi člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama ZPP („Službeni glasnik RS“ br. 111 od 29.12.2009. godine) Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije osnovana. Donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Nije učinjena ni bitna povreda iz tačke 12. citirane zakonske odredbe na koju se revizijom ukazuje jer obrazloženja prvostepene i drugostepene presude sadrže jasne i neprotivrečne razloge o bitnim činjenicama.

Nije osnovan ni revizijski razlog o pogrešno primenjenom materijalnom pravu.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju pravni prethodnik tužilje, prvobitni tužilac sada pokojni M.S., bio je vlasnik privatnog preduzeća S.p. iz P., koje je prestalo da postoji usled stečaja po rešenju Privrednog suda u U. St. br. ... od 24.12.1998. godine. Rešenjem finansijske policije P. od 24.12.1994. godine, u postupku kontrole poslovanja ovog preduzeća, izvršeno je oduzimanje prehrambene robe od istog u vrednosti utvrđenog finansijskog viška od 93.437,17 tadašnjih dinara, a koja mu je ostavljena na čuvanje, do pravosnažnosti tog rešenja. Radilo se o 1.604,44 kg polutrajne suhomesnate robe lagerovane u hladnjači, odnosno o prehrambenoj robi ograničenog roka trajanja, utvrđenoj zapisnikom veterinarskog inspektora od 08.08.1995. godine, kojim je u tom momentu pregleda, konstatovano da je celokupna količina ukvarena; pa je naređeno hitno uništenje, što je i učinjeno u prisustvu veterinarskog inspektora. Rešenjem glavnog inspektora od 10.01.1995. uvažena je žalba navedenog preduzeća i poništeno je rešenje finansijske policije od 24.12.1994. godine i predmet vraćen na ponovni postupak. U ponovnom postupku je rešenjem finansijske policije od 12.07.1995. godine stavljeno van snage prethodno rešenje od 24.12.1994. ali je isto poništeno rešenjem glavnog inspektora od 10.02.1996. i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i odluku. Međutim, prvostepeni organ nije doneo novo rešenje u tom upravnom postupku. Takođe je utvrđeno da je finansijska policija ponovo vršila kontrolu obračunavanja i plaćanja poreza na promet i drugih javnih prihoda navedenog preduzeća za period od 01.01. do 20.12.1994. godine, u kojoj je zapisnikom od 29.03.1996 utvrđeno da je u kod ovog preduzeća u tom periodu bio količinski i finansijski manjak (a ne višak), na koji je poreski obveznik posle popisa uplatio pripadajući porez. Nalazom i mišljenjem sudskog veštaka od 24.03.2006, utvrđeno je da vrednost oduzete i uništene polutrajne suhomesnate robe na taj dan iznosi 1.753,667,28 dinara.

Pravilno primenivši materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje, nižestepeni sudovi su ispravno zaključili da tužiocu pripada pravo na traženu naknadu materijalne štete zbog nepravilnog rada organa tužene u

smislu člana 172. Zakona o obligacionim odnosima (ZOO) u srazmerno umanjenoj visini utvrđene naknade u smislu članova 185. i 189. stav 2, a u vezi člana 192. ZOO, zbog podeljene odgovornosti pravnog prethodnika tužilje u nastanku štete sa udelom od 50%. Smatrali su da tužena odgovara stoga što nije okončala navedeni upravni postupak povodom kojeg je bila oduzela predmetnu robu, donošenjem odgovarajućeg rešenja prema navedenom preduzeću (vlasništvo pravnog prethodnika tužilje). Kako posle donošenja rešenja kojim se utvrđuju nepravilnosti i po tom osnovu oduzima roba u smislu člana 19 Zakona o kontroli, utvrđivanju i naplati javnih prihoda („Službeni glasnik RS“ broj 76/91, sa izmenama i dopunama) važećeg u vreme vođenja navedenog upravnog postupka; poreski obveznik nije mogao da raspolaže tom robom zaplenjenom u vršenju inspekcijskih poslova, do pravnosnažnosti tog rešenja a ono to nije postalo do donošenja zapisnika od 29.03.1996. godine; to na pravilnost pobijane presude ne utiču revizijski navodi tužene kojima ističe da nije postojala obaveza donošenja odgovarajućeg rešenja u upravnom postupku, odnosno da je zbog tog pravnog zaključka nižestepenih sudova, pogrešno primenjeno materijalno pravo.

U konkretnoj situaciji kada je utvrđeno da je reč o kvarljivoj prehrambenoj robi kojoj je isticao rok upotrebe, neosnovani su revidentovi navodi da je njegov doprinos u nastanku štete manji od 50%, smatrajući da je pravni prethodnik tužilje mogao da preduzme mere da roba ne propadne.

Pravilno je odlučeno i o naknadi troškova spora u smislu člana 149. stav 1. i 150. ZPP.

Sa izloženih razloga, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Vlasta Jovanović,s.r.